

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Klagenfurt (Austria) w dniu 19 lutego 2020 r. – GSMB Invest GmbH & Co. KG / Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

(Sprawa C-128/20)

(2020/C 271/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Klagenfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typów pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że niedopuszczalne jest wyposażenie pojazdu w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007, w ramach którego zawór recyrkulacji spalin, zatem część mająca przypuszczalnie wpływ na emisję zanieczyszczeń, jest tak skonstruowany, że szybkość recyrkulacji spalin, czyli część spalin, która zostaje cofnięta, jest tak ustawiona, że zawór recyrkulacji spalin gwarantuje tryb o niskiej emisji szkodliwych substancji jedynie pomiędzy 15 a 33 stopniami Celsjusza i poniżej 1 000 metrów wysokości, a poza tym zakresem temperatur w przebiegu 10 stopni Celsjusza i powyżej 1 000 metrów wysokości przy przebiegu 250 metrów wysokości zostaje liniowo zmniejszony do 0, zatem dochodzi do wzrostu emisji NOx ponad wartości graniczne wynikające z rozporządzenia nr 715/2007?
- 2) Czy art. 5 ust. 2 zawierający wyrażenie „dla zabezpieczenia silnika przed uszkodzeniem lub awarią” rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typów pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że strategia dotycząca emisji spalin skierowana głównie na ochronę elementów dobudowanych, takich jak zawory EGR, chłodnice EGR i filtry cząstek stałych do silników wysokoprężnych nie spełnia przesłanek wskazanych w przepisach regulujących wyjątki?
- 3) Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typów pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że strategia dotycząca emisji spalin gwarantująca pełną funkcjonalność urządzeń ograniczających emisję zanieczyszczeń jedynie w zakresie temperatury pomiędzy 15 a 33 stopniami Celsjusza i poniżej 1 000 metrów wysokości (tak zwane „okno termiczne”) i w związku z tym w Europie, a w szczególności w Austrii, w ciągu roku przeważnie nie funkcjonuje w pełnym zakresie, nie spełnia wymogu wynikającego z art. 5 ust. 1 – funkcjonowanie w trakcie normalnego użytkowania – i stanowi zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Eisenstadt (Austria) w dniu 11 marca 2020 r. – IR / Volkswagen AG

(Sprawa C-134/20)

(2020/C 271/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Eisenstadt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IR

Strona pozwana: Volkswagen AG

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że wyposażenie pojazdu w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 715/2007 jest zabronione, jeżeli zawór recyrkulacji spalin, zatem część mająca potencjalny wpływ na emisję zanieczyszczeń, jest tak skonstruowany, że szybkość recyrkulacji spalin, zatem część spalin, która zostaje cofnięta, jest tak ustawiona, że zawór recyrkulacji spalin gwarantuje tryb o niskiej emisji szkodliwych substancji tylko pomiędzy 15 a 33 stopniami Celsjusza i tylko poniżej 1 000 metrów wysokości, a poza tym zakresem temperatur w przebiegu 10 stopni Celsjusza i ponad 1 000 metrów wysokości przy przebiegu 250 metrów wysokości zostaje liniowo zmniejszony do 0, zatem dochodzi do wzrostu emisji NOx ponad wartości graniczne wynikające z rozporządzenia nr 715/2007?
- b) Czy dla oceny pytania a) ma znaczenie kwestia, czy wyposażenie pojazdu, o którym mowa w pytaniu a), jest niezbędne dla zabezpieczenia silnika przed uszkodzeniem?
- c) Czy dla oceny pytania b) ma ponadto znaczenie kwestia, czy częścią silnika, którą należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem, jest zawór recyrkulacji spalin?
- d) Czy dla oceny pytania a) ma znaczenie kwestia, czy wyposażenie pojazdu, o którym mowa w pytaniu a), zostało zainstalowane już w ramach produkcji pojazdu, czy też przedstawione w pytaniu a) ustawienie zaworu recyrkulacji spalin ma zostać dokonane w pojeździe w ramach naprawy w rozumieniu art. 3 ust. 2 dyrektywy 1999/44/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 171, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. 1999, L 171, s.12.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 lutego 2020 r. w sprawie T-320/18,
WD / EFSA, wniesione w dniu 22 kwietnia 2020 r. przez WD**

(Sprawa C-167/20 P)

(2020/C 271/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WD (przedstawiciele: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku sądu z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie T-320/18;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań skarżącej w pierwszej instancji, czyli
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 lipca 2017 r. wydanej przez dyrektora wykonawczego EFSA działającego w charakterze organu upoważnionego do zawierania umów, z której wynika, że skarżąca nie znalazła się wśród pracowników awansowanych w postępowaniu w sprawie zmiany zaszeregowania 2017;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 9 lutego 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 10 października 2017 r. na decyzję z dnia 14 lipca 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 sierpnia 2017 r., doręczonej w dniu 10 sierpnia 2017 r., wydanej przez dyrektora wykonawczego EFSA działającego w charakterze organu upoważnionego do zawierania umów o nieprzedłużeniu ze skarżącą umowy o pracę;